

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.683/2021/10.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. március 2. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt és társa ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2021. november 8. napján kihirdetett 13.B.7/2021/29. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Az eljárás során lefoglalt, és az Egri Törvényszék Gazdasági Hivatalának bírói letéti számlájára befizetett BL.00027/2021/1. BL. számú és bevételi sorszámú 6.000.000 (hatmillió) forint kiadását I. rendű vádlott részére rendeli kiadni azzal, hogy 2.350.002 (kettőmillió-háromszázötvenezer-kettő) forintot a vele szemben alkalmazott 300.000 (háromszázezer) forint vagyonekobzás és 2.050.002 (kettőmillió-ötvenezer-kettő) forint bűnügyi költség biztosítására visszatart.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja I. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt, oly módon, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az első fokon eljáró Egri Törvényszék a fenti ítéletével I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt hét év szabadságvesztésre és nyolc év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből annak kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A

szabadságvesztés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. I. rendű vádlottal szemben 300.000 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] A törvényszék ugyanezen ítéletével II. rendű vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés] miatt egy év hat hónap szabadságvesztésre ítélete, melynek végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A szabadságvesztés végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén annak kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a Füzesabonyi Rendőrkapitányság által lefoglalt 6.000.000 forint kiadását elrendelte vagyoni érdekelt részére. Ezen kívül rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte a vádlottakat.

[3] A fenti ítélet ellen az ügyészség törvényes határidőn belül I. rendű vádlott terhére jelentett be fellebbezést, a vagyonekobjás magasabb összegben történő megállapítása és a vádlottól lefoglalt 6.000.000 forint összegű készpénz kiadására vonatkozó ítéleti rendelkezés ellen. I. rendű vádlott a jognyilatkozat megtételére fenntartott határidőn belül nem nyilatkozott, míg védője elsősorban téves minősítés, felmentés, enyhítés, a szabadságvesztés büntetés mértékének csökkentése és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása érdekében fellebbezett.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete II. rendű vádlott vonatkozásában a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.398/2021/3. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, melynek eredményeként megalapozott tényállást rögzített. A vádlottak bűnösségére vont következtetés és a cselekmények jogi minősítése ugyancsak törvényes. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, és súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott főbüntetés igazodik a vádlott személye társadalomra veszélyességéhez és a bűnösségi körülményekhez.

[6] Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor I. rendű vádlottal szemben vagyonekobjást is alkalmazott, azonban ennek összege téves. Az elsőfokú bíróság a hatályos szabályozás szerinti fordított bizonyítási teher alapján a vádlottól lefoglalt 6.000.000 forint készpénzből mindösszesen 3.615.000 forint törvényes eredetét tudta bizonyítani, míg a fennmaradó 2.385.000 forint összeg nem bűnös eredetét azonban nem. Ezért helyesen ezen utóbbi összeg az, ami vagyonekobjás alá esik. A lefoglalt összegből a vagyonekobjással nem érintett részt pedig az I. rendű vádlottal szemben megállapított összesen 2.050.002 forint bűnügyi költség és vagyonekobjás biztosítására indokolt visszatartani.

[7] Ezen túlmenően tévesnek tartotta a 6.000.000 forint vagyoni érdekelt részére történő kiadását is amiatt, mert ezzel az összeggel saját nyilatkozata alapján is I. rendű vádlott rendelkezett, hiszen azt a szüleitől kapta. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő meghatározása törvényes, attól eltérő végrehajtási fokozat megállapítására kellő alap nincs. Nem indokolt a szabadságvesztés tartamának enyhítése sem,

mivel a törvényszék a kiszabható büntetési határ alsó határához közelítően állapította meg a szabadságvesztés büntetés tartamát. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla tanácsülésen lejárva, a vagyonekbevétele mértékét 2.385.000 forintban állapítsa meg, míg a vádlottól lefoglalt 3.615.000 forint kiadásáról rendelkezzen a vádlott részére azzal, hogy a vagyonekbevétele és a bűnügyi költség biztosítására rendelje azt visszatartani. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] I. rendű vádlott védője a 2022. január 27. napján kelt beadványában indokolta a fellebbezését. Ebben arra hivatkozott, hogy I. rendű vádlottra terhelő vallomást tevő II. rendű vádlott az eljárás során nem vállalta a szembesítést, szavahihetősége megdőlt. I. rendű vádlott megfelelő indokát adta annak, hogy a tőle lefoglalt eszközök milyen célt szolgáltak, ezért kábítószer-kereskedelemben marasztalni nem lehet. E szempontból nem mellékes az sem, hogy a nyomozóhatóság további tanút az ügyben nem tudott felkutatni. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tényállása megalapozatlan.

[9] Másodlagosan kérte a kiszabott büntetés enyhítését is, ezen belül enyhébb végrehajtási fokozat elrendelését. E körben előadta, hogy I. rendű vádlott rendezett körülmények között él, dolgozik, az eljárás során reá vonatkozó szabályokat betartotta, első büntényes elkövetőnek minősül. A törvényszék rendelkezését a 6.000.000 forint kiadása tekintetében megalapozottnak tartotta, mivel már a nyomozás során igazolta ezen összeg legális eredetét.

[10] A Debreceni Ítéltábla a két irányú fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző eljárást az ügyészi indítványnak megfelelően a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 598. § (3) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálta el, mivel az ügyben nyilvános ülés, vagy tárgyalás kitűzését senki nem indítványozta.

[11] A védelmi fellebbezés terjedelme miatt a korlátozott felülbírálat szabályai jelen ügyben nem voltak alkalmazhatóak, így a felülbírálat teljeskörű volt a Be. 590. § (1) bekezdése szerint. A felülbírálat így kiterjedt az eljárási szabályok megtartására, a bizonyítás törvényességére, a tényállás megalapozottságának vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés és a minősítés helyességére, a kiszabott büntetés és az ítélet egyéb rendelkezéseinek ellenőrzésére is. Emellett az ítéltábla vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megfelel-e a törvényi előírásoknak [Be. 590. § (2) bekezdés].

[12] A felülbírálat terjedelmének meghatározásánál a Debreceni Ítéltábla figyelemmel volt a Be. 590. § (9) bekezdésében írottakra, mely szerint az elsőfokú bíróság ítélete több vádlottról rendelkezett, azonban II. rendű vádlott tekintetében az első fokon jogerőre emelkedett, így az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlottra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

[13] Az eljárási szabályok felülvizsgálata körében azt állapította meg, hogy olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében írt abszolút jellegű, illetve a Be. 609. § (1) és (2) bekezdése szerinti relatív perjogi hiba, amely az ítélet szükségképpen hatályon kívül helyezését eredményezné, vagy amelynek kiküszöbölése miatt a másodfokú bíróságnak tárgyalást kellett volna tartania, nem történt. Ilyen hibára senki nem is hivatkozott.

[14] A felmentése irányuló fellebbezés nem alapos.

[15] Az Egri Törvényszék az ügyben a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta, perrendszerűen kihallgatta a vádlottakat, illetve a tanúkat. Ezen kívül a szakértői bizonyítás anyagát és az ügyben keletkezett egyéb okirati bizonyítékot is megfelelően megvizsgálta, illetve értékelte a tényállás megállapításánál. Ítéletében követhető módon számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miként értékelt, a bizonyítékokat nem csak egyenként, hanem egymással összevetve is döntött azok elfogadhatóságáról. Részletesen foglalkozott I. rendű vádlottnak a kábítószer-kereskedelem büntetnének elkövetését tagadó nyilatkozatával, és azt megfelelő indokolással vetette el. Az elsőfokú bíróság teljes mértékben eleget tett indokolási kötelezettségének is, a tényállása pedig a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján minden tekintetben megalapozott. A védőnek a II. rendű vádlott vallomásának, továbbá I. rendű vádlott védekezésének újraértékelésére irányuló fellebbezése valójában nem más, mint a bizonyítékok okszerű értékelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezés, amely a másodfokú eljárásban értelemszerűen eredményre nem vezethet.

[16] A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett I. rendű vádlott bűnösségére, és cselekményének jogi minősítése a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában törvényes, az megfelel az anyagi jognak.

[17] A büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezés az alábbiak miatt alapos.

[18] A I. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát alapvetően határozza meg az a büntetési tartam, amelynek kiszabását a Btk. lehetővé teszi. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen jelölte meg, hogy ez öt évtől húsz évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés lehetett. A büntetés kiszabását meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket is megfelelően feltárta, azonban az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára, hogy az a kábítószer mennyiség, amelyre a bűncselekményt I. rendű vádlott elkövette, a bűncselekmény minősítéséhez szükséges mennyiség alsó határához közelinek tekinthető, míg az általa elkövetett cselekmény tényleges tárgyi súlyát határozza meg az a körülmény is, hogy az elkövetési idő nem volt hosszú, és összesen négy alkalommal történt meg a kábítószer értékesítése.

[19] Mindezekre, továbbá a Debreceni Ítéltábla által hasonló ügyekben folytatott ítélkezési gyakorlatra figyelemmel, a másodfokú bíróság I. rendű vádlott fő- és mellékbüntetésének enyhítését látta indokoltnak a rendelkező részben írtak szerint.

[20] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező, vagyonelemekzésről szóló ügyészi fellebbezés - szűkebb körben - az alábbiak szerint alapos.

[21] A vádhatóság helyesen hívta fel a figyelmet arra, hogy a 6.000.000 forint vagyoni érdekelt részére történő kiadásra vonatkozó rendelkezése már csak azért sem helyes, mert az I. rendű vádlott tulajdonát képezte. A törvényszék pontosan arra vett fel bizonyítást, hogy az kitől származott, hogyan lett a vádlotté. Az Egri Törvényszék helyesen hívta fel a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontját, illetve a Btk. 321. § (1) bekezdését, mely szerint a

lefoglalást meg kell szüntetni, ha az eljárás érdekében arra már nincs szükség, és a lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a cselekmény elkövetésekor annak tulajdonosa volt. Jelen ügyben a pénzösszeg tulajdonosa - pontosan az elsőfokú eljárás során foganatosított bizonyítás eredményeként - I. rendű vádlott volt. Kétségtelen, hogy több tanú is nyilatkozott a pénzösszeg eredetére, de ez a tulajdonjog kérdését nem érintette.

[22] Arra is helyesen hivatkozott a vádhatósági észrevétel, hogy a kábítószerrel kapcsolatos ügyekben a törvényi vélelem folytán a hatályos szabályozás szerint fordított bizonyítási teher áll fenn, mivel a Btk. 74./A § (1) bekezdés b) pontja alapján az ellenkező bizonyításig vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerzett. Az elsőfokú bíróság ezen rendelkezés alapján folytatta le a bizonyítást, és nem tévedett, amikor az ítélet [25] bekezdésében rögzítette, hogy a tanúvallomásokból és a nyomozás során beszerzett adatokból megállapíthatóan I. rendű vádlott nem kábítószer-kereskedelemből tartotta fent magát, munkaviszonnyal, rendszeres jövedelemmel rendelkezett, mint ahogy a szülei is.

[23] Mindezek alapján nem tévedett mikor azt állapította meg, illetve azt tekintette bizonyítottnak, hogy az eljárás során lefoglalt 6.000.000 forint nem a kábítószer-kereskedelemből származott. E körben az elsőfokú ítélet 7. oldalán a [25] bekezdés utolsó előtti mondata helyesbítésre szorul, mivel az elsőfokú bíróság álláspontja szerint „kétséget kizáró módon nem lehetett következtetést levonni arra, hogy a 6.000.000 millió forint bűncselekmény elkövetéséből származik.” Ezzel szemben helyesen pontosan azt lehetett megállapítani, hogy a 6.000.000 forint nem abból származott, erre vonatkozott a fordított bizonyítás, s ezért nem lehet ezen összeg a vagyonek Kobzás tárgya. Az ítéltábla nem osztotta azon vádhatóság indítványt, mely szerint a 6.000.000 forintból mindösszesen csak 3.615.000 forint törvényes eredetét tudta a terhelt bizonyítani, mivel a tanúvallomások nem pusztán erre az összegre vonatkoztak.

[24] Ezért az ítéltábla a törvényszék erre vonatkozó döntését akként változtatta meg, hogy a 6.000.000 forintot I. rendű vádlott részére adta ki, azonban a vele szemben törvényesen alkalmazott vagyonek Kobzás és bűnügyi költség megfizetésének biztosítására rendelkezett annak a Be. 323. § (1) bekezdése alapján történő visszatartásáról.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései, így a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának, a feltételes szabadság lehetőségének meghatározása, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, a további bűnjelekre, valamint a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó rendelkezései törvényesek. Az eltérő végrehajtási fokozat alkalmazására irányuló védelmi kérelem tekintetében az ítéltábla megjegyzi, hogy annak alkalmazására a Btk. 35. § (2) bekezdése szerint kizárólag a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre figyelemmel van mód, azonban jelen ügyben olyan méltányolható körülmény, amely ezt megalapozná nem merült fel.

[26] Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla a fenti körben az Egri Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja, és Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg az egyéb rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A Btk. 92. § (1), illetve (3) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról.

[28] Figyelemmel arra, hogy az ítéltábla a bűnösség kérdésében eltérő döntést nem hozott, ezért a határozata ellen a Be. 615. § (5) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Debrecen, 2022. március 2.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.7/2021/29. számú ítélete a fellebbezéssel érintett I. rendű vádlott vonatkozásában a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. március 2.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke